

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД: ДРУЗІ ЧЛЕНИ І ПРИХИЛЬНИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ:

В цьому році припадає двадцятиріччя Організації Українських Націоналістів. 20 років тому – в лютому 1929 року – на Першому Конгресі представників підпільної Української Військової Організації /УВО/ та представників націоналістичних організацій молоді з українських земель і закордону сформувалася Організація Українських Націоналістів /ОУН/. На чолі ОУН ставув випробуваний борець за самостійність України, учасник визвольної боротьби українського народу в 1917-20 рр., творець Української Військової Організації – полковник Євген Коновалець.

20 років минає від цієї знаменної дати. Молода ще Організація Українських Націоналістів. Але славетний і бурхливий шлях розвитку і боротьби пройшла вона за ці 20 років. Великі і світлі її досягнення та успіхи у визвольній боротьбі. Величезна любов, що нею тішиться ОУН в масах українського народу.

Коли сьогодні дивитися на шлях пройдений ОУН за 20 років її існування, то сміло можна твердити, що історія боротьби українського народу за цей період – це історія ОУН. Якою ж убогою була б наша історія останніх десятиріч, коли б не було ОУН! Яким теж національно і політично відсталим був би наш народ, коли б не було двадцятирічної боротьби, яку він веде під керівництвом ОУН! Яким же ж безборонним він виявився б без ОУН в обличчі останніх бурхливих міжнародних подій! Сьогодні, з віддалі 20 років, виразно видно якою великою подією для українського народу було утворення ОУН, як саме на часі прийшло воно.

Тридцять років – це був час посиленого закріплення окупантів на розшматованих українських землях. Ліквідація Союзу Визволення України /СВУ/, величезні арештування, розстріли, заслання, колективізація, голод – на Східних Українських Землях /СУЗ/. Посилена румунізація на Буковині. Попирання польським урядом православіє на Закарпатті. В Західній Україні – наступ варшавських правителів на політичне і культурне життя українців, безсилість і угодовство українських легальних партій, сильна більшовицька агентура т.зв. Комуністична Партія Західної України /КПЗУ/. Ось картина становища на Українських Землях в тридцятих роках.

В такій політичній обстановці потрібно було нової, здорової політичної сили, здібної вивести народ на правильний шлях, здібної допомогти народові усвідомити його ідеї і мобілізувати його на їх здійснення. І власне такою силою стала ОУН.

Зв'язавши боротьбу за Українську Самостійну Соборну Державу з наболями для народу питаннями дня: боротьбою за землю, за працю, за мову, за українську школу і т.п., ОУН швидко росла і гуртувала довкола себе маси. До свого десятирічного ювілею ОУН стала центральною політичною силою в Західній Україні. Впливи легальних українських партій цілком зменшилися. В 1937-38 рр. КПЗУ зазнала повного ідейно-політичного і організаційного краху в Галичині, а на Волині розпочався різкий вплив мас від цієї більшовицької агентури.

В 1938/39 р. ОУН перетворила Закарпаття на терен відкритого бою за самостійність України. В березні 1939 р. під керівництвом ОУН закарпатська молодь, військової відділи, сформовані з членів і прихильників ОУН з інших українських земель відповіли збройною боротьбою на мадярсько-німецький акт агресії проти Карпатської України. Таким чином, в Карпатській Україні ще в березні 1939 року український народ під керівництвом ОУН перший в світі виступив проти загарбницьких плянів Гітлера, перший пролив свою кров в боротьбі з гітлерівською агресією.

28 травня 1938 року кремлівські верховоди рукою свого прямого висланника вбили в Роттердамі керівника ОУН – полк. Євгена Коновальця. Цим вони розраховували основно підірвати грізну для себе силу ОУН в обличчі важливих міжнародних подій, що наближалися. Але вони помилилися. І коли незабаром – у вересні 1939 р. – російсько-більшовицькім загарбникам, побратавшись з Гітлером, окупували Західну Україну, а в 1940 р. зайняли Буковину, – ОУН з усією силою розгорнула успішну боротьбу проти них.

Впродовж 1940 р. і першої половини 1941 р. ОУН остаточно закріпилася в Західній Україні, зокрема на Волині і розпочала у широких розмірах завзятий бій за Східні Українські Землі.

В лютому 1941 р. II-ий Великий Збір ОУН покликав на керівника ОУН видатного її члена - Степана Бандеру. Під його керівництвом ОУН увійшла в новий період своєї бурхливої діяльності, який починається з моментом вибуху війни між Німеччиною а ССРСР. Завдяки ОУН український народ не став на протязі другої імперіалістичної війни слухняним знаряддям в руках імперіалістів, не став виключно гарматним м'ясом для фронтів і робочою силою для тилу. Під керівництвом ОУН український народ став активним учасником історичного процесу, став свідомим творцем своєї долі, яку взяв у свої руки.

30 червня 1941 року ОУН, висловлюючи волю українського народу, проголосила у Львові Самостійність України. Акт цей мав велике і далекосяжне політичне значення. Цим Актом ОУН з самого початку гітлерівської окупації підкреслила, що Україна ніколи не погодиться стати чиєю б то не було колонією, а з другого боку, цим ОУН зразу ж примусила гітлерівців розкрити своє обличчя загарбників. Проголошення Самостійності України, арештування керівника ОУН Степана Бандери і багато інших членів ОУН запечаткували широку визвольну боротьбу українського народу проти німецьких окупантів, боротьбу, якої організатором і керівником стала ОУН.

В 1942/43 р. боротьба проти гітлерівців вилилася у форми збройної боротьби Української Повстанчої Армії /УПА/. ОУН з'являється ініціатором і творцем УПА, цієї сьогоднішньої гордості українського народу. УПА очолив довгорічний борець за волю України, видатний член ОУН - генерал Тарас Чупринка. УПАрмії віддали свої сили і життя такі керівні члени ОУН як генерал Дмитро Грицай-Перебийніс - Шеф Головного Штабу УПА, полк. Дмитро Клячківський-Клим Савур - командир УПА-Північ і інші.

Розгортаючи розпочатий в 1939/40 р. бій за СУЗ, ОУН добилася під час німецької окупації України великих успіхів у цьому напрямі. Мимо скажених переслідувань і терору гестапо, не зважаючи на великі наші втрати, клітини ОУН були створені в усіх областях Східної України.

В серпні 1943 року на III-ьому Надзвичайному Зборі, ОУН прийняла свою розгорнуту програму, яка дає найсправедливішу розв'язку як питань міжнародного ладу, так і ладу в українській державі. Усі ми пишаємося тим, що висунений ОУН клич "Воля народам і людині" відбиває найістотніші, найглибші прагнення як українського, так і всіх народів і працюючих світу.

Йдучи в передовій лінії боротьби, виставляючи себе завжди на перший вогонь, ОУН ніколи не змагала до виключної влади для себе. ОУН завжди прагнула до якнайповнішої єдності народу, до якнайширшої співпраці з усіма здоровими, дійсно народними і самостійницькими політичними силами. Завершенням цих змагань було утворення Української Головної Визвольної Ради /УГВР/ в липні 1944 року. ОУН увійшла в склад УГВР і від цього часу якнайтісніше узгіднила свої дії з УГВРадю.

Утворення УГВР відбулося на передодні нової повної окупації України російсько-більшевицькими загарбниками, напередодні нових важких випробувань для ОУН. В новій обстановці ОУН даліше лишилася разом з народом ділити його долю, вести його до нових досягнень. ОУН з успіхом мобілізувала народ на бойкот т.зв. виборів до верховної ради ССРСР і УСССР, на боротьбу проти виселення українців із земель на захід від т.зв. лінії Керзона, на допомогу голодуючим братам із СУЗ. Під керівництвом ОУН народ Західної України вже 4-ий рік веде завзяту боротьбу проти колективізації. Завдяки цій боротьбі Західна Україна не тільки сама уникнула голоду, але й була в стані допомагати хлібом своїм братам із Східної України, а також голодуючим Молдавії та деяких областей Білорусі і Росії, рятуючи цим їх від голодної смерті.

За роки нової большевицької окупації в результаті нашої боротьби національна свідомість і політична виробленість та активність народу Західної України виросла до незвичайно високого степеня. На СУЗ успішно проходить процес політичного відродження і революціонізування мас. В огні 8-х річної боротьби проти виселення національно і політично відсталого населення Лемківщини, Засяння, Грубешівщини, Підляшся перекувалось в свідому частину народу. Переборовши ідейно-політичну кризу, в боротьбу включилося Закарпаття.

Сьогодні народні маси Буковини, Галичини, Волині, Полісся, виселених земель на захід від т.зв. лінії Керзона, якнайтісніше об'єднані довкола ОУН і вважають її своєю єдиною опорою і надією. Народ Східної України прискорено визволяється з пут забріханої сталінської пропаганди і зневіри, викликаної довгорічним терором і стає до боротьби під визвольні прапори ОУН.

20 років тому ОУН була ще слабкою і поступалася як організаційно, так і впливами на маси іншим партіям. А сьогодні ОУН виросла до основної політичної сили українського народу. Сьогодні ОУН з'являється єдиною незалежною політичною силою на українських землях. Інші партії, не витримавши життєвого іспиту, - зникли з українських земель, а така як КП/С/У тримається тільки терором над і під.

ОУН стала дійсно соборницькою - всеукраїнською. Вона розгортає боротьбу на всій Україні. Сьогодні ОУН охоплює суцільною організаційною мережею цілу Західну Україну, а в Східній невпинно розбудовує свої клітини. В ОУН борються представники всіх українських земель. Східна Україна видає таких керівних членів ОУН як Пантелеймон Сак-Могіла, Іосиф Позичанюк-Євтан, Галицька земля - таких як Іван Климів-Легенда, Дмитро Мирон-Орлик, Волинь - таких як Ростислав Волошин-Горбенко, Яків Вусел-Київський.

ОУН з'являється сьогодні найбільшою визвольною політичною силою не тільки в Україні, але й у цілому СРСР. В умовах найжорстокішого терору, в найбезогляднішій поліцейській системі, яка колинебудь існувала в світі, ОУН розгорнула визвольну боротьбу таких розмірів, яких ще не знав дотепер СРСР.

ОУН своєю боротьбою дає приклад іншим поневоленим народам СРСР, потягає їх своїм героїзмом. Історія ні одного народу не знала такого масового героїзму, яким визначається сьогоднішня наша боротьба. Наші великі дні перейдуть як найсвітліші не тільки до історії України. Героїзм нашої доби оздобить всесвітню історію, він внесе до неї найчудовіші сторінки боротьби проти неправди, обману і насильства за справедливість, волю і щастя для всіх народів і людей.

ОУН завжди вважала і вважає за основний і рішальний чинник нашого визволення внутрішні, власні сили українського народу. Але разом з цим ОУН ніколи не легковажила важливості зміцнення позицій українського народу на міжнародному полі. Успішна боротьба ОУН, її великий політичний досвід, передові ідеї забезпечували і забезпечують постійне зростання авторитету українського народу серед усіх інших народів. Ще ніколи дотепер позиції українського народу на міжнародному полі не були такі міцні, ще український народ ніколи не тішився такою повагою, а його боротьба таким признанням, як сьогодні.

Такий розвиток Організації Українських Націоналістів, такі успіхи і досягнення стали можливими

по-перше тому, що ОУН веде боротьбу за найрізніші інтереси народу, за його найбільші прагнення - за повне визволення українського народу з-під гніту всіх окупантів, за Українську Самостійну Соборну Державу, за справді народний політичний лад і безкласове суспільство, за справедливий міжнародний лад, оснований на системі вільних і рівноправних незалежних держав усіх народів та тісної співпраці і дружби між ними;

по-друге тому, що ОУН вибрала єдиноправильний шлях боротьби, а саме шлях підпільної революційної боротьби;

по-третє тому, що ОУН згуртувала і виховала в своїх рядах високоякісні кадри фанатичних борців, для яких служіння народові - найбільше щастя.

У цьому власне вся таємниця наших дотеперішніх успіхів і запорука нашої перемоги в майбутньому. І про це всі ми не сміємо ні на хвилину забувати.

Відмічаючи наші досягнення за 20 років боротьби, ми сьогодні клонимо в пошані голови перед Тіннями тисячів Героїв, які віддали всю свою енергію, всі свої здібності, а вкінці життя за велику справу визволення України. Вони своєю кров'ю зцементували всі ці успіхи, вони обезсмертили український народ, вони увінчали його немеркнучою славою.

Ми клонимо сьогодні голови перед величною постаттю полковника Евгена Коновальця, творця ОУН, нашого першого керівника.

Ми клонимо сьогодні голови перед **О. Басарабовою, В. Головінським, Біласом і Данилишином, Голєдом і всіми тими, що згинули в боротьбі з польськими загарбниками.**

Ми клонимо голови перед **Зеноном Коссаком, полк. М. Гузаром-Колодзінським, Федером Тацінцем і всіми тими, що внали на полі слави в обороні Карпатської України перед мадярсько-німецькими загарбниками.**

Ми клонимо сьогодні голови перед **Мироном-Орликом, Климовим-Легендою, Саком-Могилєю, Шерстюком, Демиком і всіми тими, що віддали життя за велику Справу в боротьбі з німецькими імперіялістами в бою, в тюрмах і концтаборах.**

Ми клонимо голови перед **Тимчієм-Допатинським, Волошином-Горбенком, полк. Клячківським-Климом-Савуром, ген. Грицаєм-Перебийносом, Маївським-Тарасом, Буслом-Київським, Арсеничем-Михайлом, Старухом-Ярланом і всіми тими, що склали своє життя у збройній боротьбі з російсько-бolsшевицькими окупантами, що погинули помердовані в підвалах НКВД чи в далеких таборах.**

Ми клянемося сьогодні Вам Герої бути вірними Вашим Заповітам, йти вперто Вашими шляхами аж до повної перемоги.

За крати турки, за дроты таборів, у далекі тайги і тундри Сибіру, у степи і пустині Середньої Азії, до всіх Вас, що терпите за визволення України, шлемо сьогодні, в день 20-тиріччя ОУН, запевнення в тому, що ми далі будемо боротися так, як дотепер, аж зоря Золі засяє над українським народом.

Ми прирікаємо Тобі, Український Народе, що ніколи не відступимо від Тебе, що ніколи не звернемо зі шляху боротьби за повне здійснення всіх Твоїх прагнень і надій. Ми йтимемо разом з Тобою так, як ішли дотепер. Ми кличемо Тебе Народе ще тісніше об'єднатися довкола ОУН, бо в цій єдності наша найбільша сила.

Друзі члени і прихильники ОУН! Хай наше велике свято додасть Вам якнайбільше сил до боротьби! Ще активніше поширюйте наші великі ідеї. Ще сильніше закріплюйте наш зв'язок з народом. Ще невтомніше працюйте над собою, зміцнюйте свої якості визвольного борця, повніше оволодівайте майстерністю підпільної боротьби. Будьте готові до ще більших зусиль, яких може зажадати від Вас недалеке майбутнє.

ХАЙ ЖИВЕ ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ, ЯКА ВІСЬ 20 РОКІВ ІДЕ В АВАНГАРДІ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА - ПІДПІЛЬНИЙ ПАРЛЯМЕНТ І УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ - ЗБРОЙНЕ РАМ'Я УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ХАЙ ЖИВЕ КЕРІВНИК ОУН - СТЕПАН БАНДЕРА!

ХАЙ ЖИВЕ ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА - ГЕНЕРАЛ ТАРАС ЧУПРИНКА!

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА СОВЕРНА ДЕРЖАВА!

28 лютого 1949 року.

**ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ
на Українських Землях**